

متن کامل آیت الکرسی

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

آیات ۲۵۵ و ۲۵۶ و ۲۵۷ از سوره بقره

ترجمه فارسی آیت الکرسی

خداست که معبودی جز او نیست؛ زنده و برپادارنده است؛ نه خوابی سبک او را فرو می‌گیرد و نه خوابی گران؛ آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، از آن اوست. کیست آن کس که جز به اذن او در پیشگاهش شفاعت کند؟ آنچه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است می‌داند. و به چیزی از علم او، جز به آنچه بخواهد، احاطه نمی‌یابند. کرسی او آسمان‌ها و زمین را در بر گرفته، و نگهداری آنها بر او دشوار نیست، و اوست والای بزرگ.

در دین هیچ اجباری نیست. و راه از بیراهه بخوبی آشکار شده است. پس هر کس به طاغوت کفر ورزد، و به خدا ایمان آورد، به یقین، به دستاویزی استوار، که آن را گسستن نیست، چنگ زده است. و خداوند شنوای داناست.

خداوند سرور کسانی است که ایمان آورده‌اند. آنان را از تاریکیها به سوی روشنایی به در می‌برد. و [الی] کسانی که کفر ورزیده‌اند، سرورانشان [همان عصیانگران=] طاغوتند، که آنان را از روشنایی به سوی تاریکیها به در می‌برند. آنان اهل آتشند که خود، در آن جاودانند».

تفسیر آیه ۲۵۵ سوره مبارکه بقره

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ.

پس از آن‌که خداوند داستان امت‌های گذشته و اختلاف آنان را با پیامبرانشان در مسئله توحید بیان کرد، در این آیه شریفه به بیان توحید می‌پردازد.

الله؛ یعنی کسی که به دلیل قدرت و توانایی‌اش بر نعمت‌ها، پرستش سزاوار اوست.

«لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ»؛ احدی جز او سزاوار پرستش و خدایی نیست.

الْحَيُّ الْقَيُّومُ؛ زنده‌ای که قائم است به تدبیر خلق از آفرینش ابتدایی مردم و سپس روزی دادن به آنها.

لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ؛ او را نه چرت و نه خواب سنگین می‌گیرد. بعضی می‌گویند: یعنی او غافل از مردم نمی‌گردد و آنها را فراموش نمی‌نماید.

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ؛ برای اوست سلطنت و تصرف آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است.

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ؛ کیست که شفاعت کند نزد او جز به اجازه‌اش. این جمله استفهامی است که معنای انکار و نفی دارد؛ یعنی شفاعت نمی‌کند در روز قیامت کسی برای دیگری جز به اجازه خدا و امر خدا؛ چون مشرکان می‌پنداشتند که بُت‌ها برای آنان شفاعت می‌کنند.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ؛ می‌داند آنچه روبه‌رو و آنچه پشت سر ایشان است.

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ؛ به چیزی از دانش او احاطه ندارند. مقصود از کلمه «علم» در این‌جا «معلوم» است یعنی به معلومات او احاطه ندارند.

إِلَّا بِمَا شَاءَ؛ مگر آنچه را که خود او بخواهد که دیگران بدانند و آنان را آگاه کند.

علم و آگاهی خدا آسمان‌ها و زمین را فرا گرفته است.

وَلَا يُوَدُّهُ حِفْظُهُمَا؛ یعنی بر خداوند حفظ آسمان‌ها و زمین سنگین و سخت نمی‌باشد.

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ؛ او بالاتر است از ماندها و ضدها و مثلها و از آنچه نشانه نقص و دلیل

حدوث است و او توانا است و عظیم الشأن که هیچ چیز او را ناتوان نمی‌کند و دانایی است که هیچ چیز بر او پوشیده نیست و برای مقدرات و معلومات او نهایت و پایانی نیست.

تفسیر آیه ۲۵۶ سوره مبارکه بقره

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَ يُوْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ.

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ؛ اکراه و اجباری در دین نیست و امور مذهب بر قدرت و اختیار مبتنی است نه بر اجبار.

قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ؛ ایمان از کفر (و حق از باطل) با دلایل روشن، جدا شد.

فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ... ؛ هر کس کافر شود به شیطان و بت‌ها، و خدا را تصدیق کند، به نیروی بادارنده مطمئنی دست یافته که قطع نمی‌شود.

تفسیر آیه ۲۵۷ سوره مبارکه بقره

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ.

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ؛ خدا ولی و سرپرست کسانی است که بخواهند ایمان آورند، و با لطف و کمک خویش آنان را از تاریکی‌های کفر و گمراهی بیرون می‌آورد و به نور و هدایت راهنمایی می‌کند. یا منظور این است که خداوند مؤمنان را از شبهاتی که در دین برای آنها به وجود می‌آید بیرون می‌برد و به وسیله راه‌حلهایی که در اختیارشان می‌گذارد، آنان را به نور یقین می‌رساند.

www.shahadat-ir.ir یاد و خاطره شهدا

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ ؛ کسانی که بر کفر اصرار ورزند به عکس مؤمنان، اولیای آنها شیاطین هستند که عهده‌دار امور آنان می‌باشند.

يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ؛ آنان را از نور هدایت و روشنایی به تاریکی‌های جهل و شرک بیرون می‌برند.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ؛ اینان اهل آتش و برای همیشه در آن خواهند بود.

www.shahadat-ir.ir یاد و خاطره شهدا